

זייער א ווינדערליכע מעשה פון בעל שם טוב הקדוש זצללה"ה

און בראָד האַבין גילערינט און דער ישיבה די דריי גאונים
ר' יחזקאל סג"ל לנדא דער מחבר פון ספר נודע ביהודה און
ר' מאיר מרגליות דער רב פון אוסטרהא און ר' גרשון קיטיבר
דעם בע"ש שוואַגער אויף דעם בראָדער קרייז רבס ווייב האָט
מען געזאגט אַז זי איז ניט קיין ערליכע און די חכמים פון דער
ישיבה האָבען גיט חוקר ודורש געווען וועגען דער זאך און
זענען געוואָהר געוואָרען אַז די זאך איז אמת. און די חכמים
פון דער ישיבה האַבין געוואלט מאַכען א פסק דער רביצען נאָר
זיי האַבין מורא געהאַט פאַר דעם רב ווייל עד האָט גיהאַט א כח
פון דער מלוכה. דער קרייז רב האָט גיהערט ווי די חכמי הישיבה
רעדען פון דער זאך האָט ער ארויס געגעבען א בעפעהל
אז ווער עס וועט ריידען אויף זיין ווייב אבער מען זאָל איהם
שלאַגען מלקות אַבער ער זאָל בעצאָהלען הינדערט קראַנען.
זענען די דריי תלמידים דער נודע ביהודה און ר' מאיר מרגליות
און ר' גרשון קיטיבר געגאַנגען צו דער אַסיפה וואָס איז געוועזען
ביי דעם רב און דער נודע ביהודה האָט דריי מאהל געשריגען
פאַר דעם גאַנצען עולם איהר זאָלט וויסען אַז די רביצען איז
אַ מופקרת און זי איז אסור צו איהר מאַן און האָט באַלד בעצאָהלט
הינדערט קראַנען ער האָט געוואָלט מקדש השם זיין ברבים
און ר' מאיר האָט אויך אַזוי געשריגען נאָר ער האָט ניט גיהאַט
קיין געלד צו בעצאָהלען האָט מען איהם געשלאַגען מלקות און
ר' גרשון קיטיבר האָט אויך דאָס זעלבע געשריגען האָט מען

אהלי שם

איהם אויך געוואלט שלאָגען מלקות נאָר ווייל עס איז דאָרט געוועזען אַ גרויסער עולם איז איהם געלונגען צו אנטלויפען און איז אַנטלאָפען פון דער שטאָדט בראָד. נאָר די שטאָדט איז געוועזען פערצוימט מיט אַ פלויט האָט ער ניט גיקענט אַ ריבער געהן דעם פלויט און צים טויער האָט ער מורא געהאָט צו צי געהן מען זאָל איהם ניט כאַפען האָט ער ניט געוויסט וואס ער זאל טוהן אויף דער צווייטער זייט פלויט איז געשטאַנען אַ ערל ער האָט צו איהם גירעדט פויליש און איהם געזאָגט קים צו איין ברעט בייגט זיך אוועק וועלען מיר ביידע עס גיט האַלטען וועסטו קענען אַ דורך געהן זיי האַבען אַזוי געטוהן און ער איז אַ דורך געגאַנגען און איז אנטלאָפען קיין מעזיביו צו זיין שוואַגער דעם בע"ש ווי ער איז געקומען צים בע"ש האָט איהם דער בע"ש גיגעבין שלום אין איהם געזאָגט איך האָב דיר געשיקט אליהו הנביא און געשטאַלט פון אַגוי ער זאָל דיר אוועק בייגען דאָס ברעט כדי זאָלסט קענין אנטלאָפען. נאָך דעם האָט דער בע"ש געזאָגט מען האָט די דריי תלמידים גיפסקינט גרויסקייט ביי דעם ב"ד של מעלה. דער נודע ביהודה זאָל זיין רב אין פראג אין ר' מאיר מרגליות זאָל זיין רב אין אוסטרהא אין ר' גרשון קיטיבער זאָל זיין נשיא אין ארץ ישראל אויף אלע הייליגע זאכען אין עס איז טאַקי אַזוי גיוועזען פון דאנען לערנען מיר אַז אַ מענש דארף זיך מוסר נפש זיין פאַר קדושת השם וועגען.

זייער אוינדערליכע מעשה פון בעל שם טוב הקדוש
זצללה"ה

דער בע"ש הקדוש האָט דער ציילט. אַ מאָהל איז געקומען

א ה ל י ש ם

א חסיד פֿאַר דעם ב"ד של מעלה צים דין און האָט געהאַט פיעל מליצים טובים ווייל ער איז טאַקי געוועזען ביי זיין לעבען אַ ערליכער יוד. מען האָט איהם געוואָלט פסקינען דאָס גן עדן. איז געקומען צי לויפען אַ מלאך אין האָט אויף איהם מלמד חוב געווען. האָט גיפרעגט דער חסיד פֿאַר וואָס ער האָט דאָס געטוהן האָט דער חסיד גיענטפערט ער האט דאָס געטוהן ווייל דאָס ווייב האָט איהם געצווינגען צי דעם. ווי דער מלאך האָט דער הערט דעם תירוץ פֿין דעם חסיד האָט דער מלאך אָהן געהויבען צי לאַכין אין האָט געזאָגט וואָס איז דאָס פֿאַר אַ תירוץ. האָט מען דעם חסיד געגעבען אַ פסק אויף זיין עבירה. אין דעם מלאך פֿאַר וואָס ער האָט גילאכט פֿין דער חסיד האָט מען געפסקינט ער זאָל אַראָפּ געהן אויך אין דעם עולם אין זאָל נעמען א ווייב אַ שלעכטע אין מען וועט זעהן ווי אַזוי ער וועט זיך פֿיהרען. מען האָט געזעהן אַז ער דער ציילט די מעשה אויף זיך אַליין ער איז דער מלאך ווייל ער האָט איהם זייער אַשלעכט ווייב זי האָט איהם זייער מצער געוועזען. און זיא האָט עס קיין מאָהל ניט צורוה געלאָזט און וואָס ער האָט געטוהן איז איהר קיין מאָהל ניט גיפעלען און תמיד האט זי געהאַט מיט איהם מחלוקת.

נאָר אַ ווינדערליכע מעשה פון בע"ש הקדוש זצ"ל

דער בע"ש הקדוש האָט אַ מאָהל געזאָגט צו זיינע חסידים זיי זאלען פֿאַהרען און וועג אַריין און האָט זיי ניט געזאָגט ווי און צוליעב וואס. די חסידים זענען געפֿאַהרען. זיי זענען געקומען און אַ דאָרף אַריין און האָבען געוואָלט עפֿיס עסין האָט דער בעה"ב זיי געזאָגט ער האָט ניט קיין מולעכדיג עסין נאָר

אהלי שם

פלייש די חסידים האָבען אַהן געהויבען חוקר ודורש צו זיין ווער דער שוחט אין און צו די בהמה איז גלאַט כשר אַהן אַסירכא און צו עס איז כשר געמאַכט אזוי ווי עס דאַרף צו זיין. ווי די חסידים האָבען אויס גיפרעגט ביי דעם בעה"ב האָט זיך צו זיי אַהן גערופען אַיוד פון אונטערען אויבען וואָס איז געגאַנען אַהן געטוהן אַבגעריסינע מלבושים. חסידים, חסידים, דאָס וואָס איהר לייגט אַריין און מויל אַריין פרעגט איהר איך נאָך צו עס איז כשר אַבער דאָס וואָס איהר לאַזט אַרויס פון מויל קלעהרט איהר ניט צו עס איז גיט צו ניט. דאָס הייסט אַז איהר ווילט עפיס ריידען קלעהרט איהר ניט צו מען מעג דאָס וואָרט ריידען צו ניט. ווי די חסידים האָבען דאָס דערהערט די ווערטער פון דעם יוד האָבען זיי פערשטאַנען אַז צוליעב דעם האָט זיי דער רבי געשיקט כדי זיך אַרויס נעמען אַמוסר מען זאל וויסען גיט צו בערעכענען דאָס וואָרט איידער מען לאַזט עס אַרויס פון מויל און זענען באַלד צוריק געפאַהרען דער אורח איז געוועזען אלי' הנביא זכור לטוב, פון דאַנען קענין מיר זיך אַרויס נעמען אַ מוסר ווי ווייט אַ מענש דאַרף בערעכיי-נען דאָס וואָרט איידער ער לאַזט עס אַרויס פון מויל.

אַ ווינדערליכע מעשה פון בע"ש הקדוש זצ"ל;

דער הייליגער בערדיטשעווער צדיק זצ"ל זכותו יגן עלינו האָט איינמאַהל שבת ביי נאַכט פערלאַנגט מען זאל איהם ערצע-הלען שלעכטס אויף דעם בע"ש הקדוש דאָרט איז געוועזן אַ מענטש און האָט איהם ערצעהלט אַז ווען ער איז געוועזן אין די שטאָדט פון בע"ש וועגען זיינע געשעפטען און ער צו איהם אַריינגעגאַנגען אין שוהל הערען זיין דאָווינען און ווי ער

א ה ל י ש ם

האט געזאגט יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים כו' איז ער צו מיר צוגעלאפען מיט א שטארקען כעס און האט צו מיר געשריגען ווי אלייב. וואס וועט דער מלאך מיכאל זאגען וואס וועט דער מלאך גבריאל זאגען. און דאס האט אויסגעזעהן געגען דעם דין. אויף דעם האט איהם דער בערדיטשעווער גענטפערט זאלסט וויסען אז דער הייליגע בע"ש איז פאר די פמליא של מעלה זעהר א גרויסער גוטער מליץ אויף יודען און ער פערטיידיגט זיי שטענדיג צו שטעלין דעם כעס אין הימעל אין ביי דעם דאווענען ווען מען קומט צו די ברכה יוצר אור כו' כלם עומדים ומשמיעים. דאמאלס איז די צייט וואס די מלאכים אין הימעל ווי מיכאל און גבריאל פערזאמלען זיך מלמד זכות צו זיין אויף יודען און דער הייליגער בע"ש איז דאמאלס אויך אריינגעגאנגען אין דעם גבול פון די מלאכים מלמד זכות צו זיין אויף יודען און אזוי איז טאקי דאמאלס געוועזען און ווי ער האט דאמאלס געזעהן שטעהן פאר איהם מיט די גרויסע עבירה וואס די האסט טאקי און דעם זעלבען טאג געטוהן וואס ער האט אויף דיר קיין שום זכות נישט געקאנט געפינען ווייל אמאהל ברענגט דעם מענטשען דאס ארעמקייט צו גנב'ענען אבער די ביסט דאך א רייכער יוד און האסט דאך נישט געשעמט צו גנב'ענען אין גאסטוהיז א זילבערנעם לעפעל דאדורך האט ער נעבעך געשריגען צו דיר וואס וועלען די מליצי יושר ווי די מלאכים מיכאל און גבריאל זאגען אויף די זינד וואס די האסט געטוהן ווייל זיי האבען אויף דיר קיין שום זכות נישט. ווי דער מענטש האט דאס דערהערט האט ער אנגהויבען זעהר צו ביטערן. און דער בערדיטשעווער האט איהם געזאגט אז ער האט קיין כפרה נישט ביז ער וועט געהן צום בע"ש און איהם בעטן אז ער זאל איהם געבען אַתשובה אויף די זינד ;

ער האט אמאל געזאגט בדרך צחות. דער בורא יתברך

אהלי שם

האָט זיך כביכול מיט אונז מתחתן געוועזען און האָט געזאָגט
והייתם לי סגולה (איהר זענט מיר ליעב) ווייל מיר זענען
מיוחסים. קינדער פון אברהם יצחק און יעקב. און די גאָט ווער
איז דיין פאָטער. האָסט די דען אַ פאָטער אַ יחסן נאָר דו האָסט
דיך פאָרגעשטעלט אַז די ביסט רייך מיט געלד אַזוי ווי עס
שטעהט לי הכסף ולי הזהב נאום ה' (איך האָב דאָס זילבער
און איך האָב דאָס גאלד. גאָטס רייד). און איצט גיעב דאָס
געלד וואָס די האָסט דיך מתחייב געוועזען.

איין ער האָט אַ מאָהל דערזעהן ווי אַ בעל עגלה שטעהט
אַנגעטוהן טלית און תפילין און שמיערט די רעדער פון וואָגען
האָט ער מיט התלהבות אויפגעהויבען זיינע הענד צום הימעל און
געזאָגט זעה נאָר רבוננו של עולם וואָס פאָר אַהייליג פאָלק די
האָסט אַז ווען זיי שמיערען די רעדער געהן זיי אויך אַנגעטוהן
טלית און תפילין.

א ווינדערליכע מעשה וואָס דער בעש"ט האָט דער צייהלט.

מען האָט אמאָהל גיוואָלט אויף נעמין אַ חזן אויף ימי
נוראים אין אשטאָדט. האָט מען גיפרעגט דעם בעש"ט צי מען זאָל
איהם אויף נעמען האָט ער גיענטפערט איך וועל איין דער ציילען
אַ מעשה. איך בין אמאָהל געקומען אין אַ שטאָדט אַריין מנחה צייט
אין בין גיוועזען גיט הינגערעג בין איך פריהר גיגאנגען דאוויגין
מנחה. ביי מעריב האָט דער חזן אָהן געהויבען זינגען אהבת עולם
אַ ערך פין צוויי שעה האָב איך גיפרעגט דעם טעם דער פין
האָט מען מיר ניט געוויסט צי זאָגען מען האָט מיר געזאָגט אַז
שפעטער וועט מען מאכין אַסעודה אין מען וועט פאר ליינען פין

פנקס אַרויס די מעשה. בין איך געגאנגען אויף דער סעודה אין
 איך האָב גיהערט פאַרליינען די מעשה. דאָס אין דער שטאָדט איז
 גיוועזען גרויסע מוסרים אויף די יודען ביז די גוים האָבן אַב
 גיפסקנט מען זאָל אַרויס טרייבען די יודען פֿין דער שטאָדט. אין
 דער שטאָדט איז גיוועזען אַ קריסטין וואָס אָהן איהר האָט מען
 ניט געטוהן אין זי האָט שטאַריק ליעבגיהאַט יודען. איז זי ביי
 נאכט אַריבער גיגאנגען צים ראש הקהל אין האָט איהם
 דער ציילט די גזרה אין זי האָט שטאַרק גיוויינט
 ווייל עס איז איהר אשאד גיוועזען די יודען. דער ראש
 הקהל איז תיכף אריבער געגאנגען צים רב אין איהם דער ציילט
 די גזירה האָט דער רב גוזר תענית גיוועזען עס האָט אָבער ניט
 גיהאַלפֿען די גזירה איז ניט בטל גיוואָרן די ערלים האָבן שוין
 גיהאַפֿט אויף דעם טאָג. האָט זיך דער שמש אויף גישטעלט אין
 גיזאָגט איך וועל אייך זאָגען די סיבה פֿין דער גזרה דורך וועמען
 די גזירה איז ווייל ימים נוראים האָט ביי אונז געדאווינט אַ חזן
 ניט קיין ערליכער איז דורך זיין דאווינען גיוועזען אקטרג אויף
 דעם הימעל און עס איז אַרויס גיגאנגען דו גזרה און עס איז ניט
 דאָ קיין שום תקנה נאָר מיר זאָלין מאכין נאָך אַמאָהל אַ חודש
 אלול און ימי נוראים און מען זאל זיך פֿיהרען אוי ווי ר"ח אלול
 און יו"כ יעדען איינער זאָל תשובה טוהן וועט השי"ת זיך אויף
 אונז דערבארמען מען האט אַזוי געטוהן און דער שמש האָט אליין
 גידאווענט פֿאַר דעם עמוד און דער טאג וואס די גוים האָבן
 גיהאַט אַב גישטעלט אַרויס צו טרייבען די יודען איז אויס געקומען
 און יו"כ און די גאַנצע שטאָדט האָט זיך איינגעזאַמעלט און שוהל
 אַריין דער שמש האָט גיזאָגט פֿאַר דעם עולם מוסר און האָט
 גיזאָגט אַז ער זעהט אַז די גזרה איז נאָך ניט בטל גיוואָרן ביז מען
 וועט אַבדאווינען די אַלע תפילות פֿון יו"כ ווי זיי האבן
 גידאווענט נעילה און זענן געקומען צו די ווערטער ה' הוא

אהלי שם

האלקים דער גאנצער עולם האט דאס גיזאגט מיט גרויס דביקות
און מסירת נפש און אלע ערלים האבין זיך איינגעזאמעלט צו דער
שוהל זיך נוקם זיין און די יודען. זענן זיי משוגע גיווארען און
האבין זיך אהן גיהויבען צו שלאגען צווישען זיך ביז זיי זענן
כמעט אלע גיהארגיט געווארען האט דער שמש געזאגט יעצט
איז די גזרה בטל געווארען האבין זיי געוואלט אבדאווינען מעריב
גען אזוי ווי דער שטייגער איז מוציו"כ צו דאווינען מעריב גען
האט זיי דער שמש געזאגט ניין מיינע קונדער און ער האט אליין
געדאווענט מעריב ווי זיי זענן געקומען צו אהבת עולם האבין
זיי בעקומען שטארק דביקות און האבין אב גידאווענט מעריב און
זענן אהיים גיגאנגען פרייליך און האבין אויף זיך גענימען אז
יעדין יאהר און דער צייט צו זינגען אהבת עולם און צו מאכין
א סעודה פאר א זכר אויף דער נס. יעצט דארפט איהר וויסען
וועמין צו נעמין פאר א בעל תפלה פון דאנען לערנין מיר
אז מען זאל ניט קיקין אויף אחזן וואס דאווינט שעהן נאר דער
עיקר איז ער זאל זיין א ערליכער און א פרומער זכותו יגן עלינו: